

Titel: Kapitel X.

Citation: "Kapitel X.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e3415/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 124.

Indkalderer og Meddeleller til Militære, hvilke med de af Forholdets Natur skynde
Gemperer blive at iværksætte efter de i dette
Kapitel givne Regler, skulle tillige anmeldes
for Afdelingshøsten, som foranlediger Paar-
gåendes Mode for Retten, hvor Saabant
gjører fornødent.

Kapitel X.

Om Proceskostningerne.

§ 125.

Enhver Part har at betale de Omkostnin-
ger, som forudsættes ved procesuelle Skridt,
der af ham begjæres eller rettes i Bevægelse,
dog med Forbehold af Ret til at fås dem
erhældede af Modparten ifølge nedenstaende
Regler.

Omkostningerne ved procesuelle Skridt,
som Retten anordner, funne foreløbig fravæs-
betalte enten af den Part, i hvis Interesse
Retten anser det Foretagne for at være, eller
af begge Parter i det af Retten bestemte Forhold.

§ 126.

Den tabende Part er pligtig at erstatte
Modparten de ham ved Rettsagen påførte
Udgifter, herfaavd ikke Parten maa anses
jævnt at have truffet en anden Overenskomst.

Udgifter, der ikke have været fornødne for
Sagens forhårlige Udførelse, erstattes ikke.
Hvilke Udgifter der i det givne tilfælde have
været fornødne, afgjor Retten ifølge et seit
Efjon. Delabet ansettes under Et til en
rund Sum, haaledes at de virkelig fornødne
Udgifter sandsynligvis muligt erstattes fuldt ud.

Den Omstændighed, at enkelte Sagsmåls-
grunde eller Indsigter ved den endelige Dom
forskrives eller enkelte Beviser anseres for ikke at
ophøre Noget i Sagen, medfører ikke i og for
sig, at de herpaa anvendte Udgifter skulle kom-
me fornødne udelukkes fra Erstatning.

§ 127.

Før tabende afgøres den Part, som efter
Procesens Anhængiggjørelse bærer Sagen, af-

*

staar fra sin Fordring eller anerkjender Modpartens Fordring.

Dette gjelder dog ikke, sofaavidt Sagloge leoulig har tilbuddt Saglogeren, hvad der kan tilfømme denne, men Saglogeren bør da erstatte Sagloge Udgifterne ved den derefter fuldende Del af Procesøren.

§ 128.

Når Sagen i det Hele afgives, betragtes den med henblik til Procesomkostninger som takt af Saglogeren.

§ 129.

Procesfæller højtideligt for Procesomkostningerne. Dog kan Retten, når Omstændighederne tale derfor, paalægge en enkelt eller enkelte af dem at udrede visse Dele af Omkostningerne.

§ 130.

Sofaaavidt en Sags Udfald er gjort afhængig af den ene Partis Ed, bliver den også i henblik til Procesomkostningerne at betragte som vundet eller tabt af ham, efterom Eden afgøres eller ikke.

Dog kan Retten, når en Part har tilvejebragt en saadan Sandhedspræmis for et af ham fremfært Anbringendes Rigighed, at det paa Grund heraf ved Dommen paalægges Modparten ødelig at fragå det, frilægge den Bevispligtige for at erstatte Modparten Procesomkostningerne, næstet at denne maatte afdække Eden.

§ 131.

Når hver især af Parterne før en Del tager sig for en Del vinder Sagen, blive Procesens Omkostninger at opnås eller at dele i det af Retten bestemte Forhold.

Dog kan Retten paalægge en Part at erstatte Modparten Procesens Omkostninger, naar dennes Paastand fun i en mindre betydelig Grad har overstredet det tilhørende og ingen jævnlige Omkostninger ere foranledigede ved Dørschiedelsen.

§ 132.

Den Part, som ved Anwendung af Retts-

midlerne (Paaante, Besværing eller ny Foretagelse af Sagen) ikke synes nogen Forandring af Dommen eller Kjendelsen, ansees forhaavidt som tabende og har deraf at erstatte Modparten de ved Retsmidlets Brug forarhagede Omfoftninger.

§ 133.

Synes der ved Anvendelsen af Retsmidlene (Paaante, Besværing eller ny Foretagelse af Sagen) en Forandring i den falne Dom eller Kjendelse, bliver den med Hensyn til Omfoftningerne ved Retsmidlets Gjennemførelse saavel om med Hensyn til Omfoftningerne ved Sagens tidlige Behandling, forhaavidt herom skal træffes $\frac{1}{2}$ -gjortse, i Reglen at forholde efter de i §§ 126 og 131 givne Regler og Omfoftningerne enten at paalægge Modparten eller at opkøre eller dele, dog at Retten paa Grund af særlige Umstændigheder skal være berettiget til at bestemme anderledes.

Når Hovedagens Behandling som en Folge af den i Auledning af Retsmidlet trufne Usjørelse skal fortettes, kan Usjørelsen af Spørzamalet om Omfoftningens saavel ved Retsmidlets Anvendelse som ved Sagens tidlige Behandling opstøtes til den endelige Dom.

§ 134.

Den Part, som ved tilregnelig Dejlig eller Korjammeise har forantebigt spillet Modter, usornodne Udsættelser, umyldig Bevisførelse eller andre overflodige og henfiktøste procesuelle Ørklit, er, selv om han forvirret vinder Sagen, pligtil at erstatte Modparten de ham derved forarhagede Udgifter.

§ 135.

Angaende Omfoftningerne ved enkelte Proceshandlinger eller Procesaffnit kan der strax træffes Usjørelse af Retten, naar saadan Usjørelse, saamom i de i foregaende Paragraf omhandlede tilfælde, er uafhængig af Hovedagens Udfald; saadan herfølgt Usjørelse kan gøres til Gjenstand for Besværing til højere Ret. Et saftilt Usjørelse ikke tilhører trufset, gives der i den endelige Dom de fornødne

Bestemmelser om saadanne enkelte Proces-handlinger og Procesaffnit.

§ 136.

Sagførere og andre Rettergangshuldmægtige funne ifølge paagjældende Partis Paastand under Hovedbagen dommes til at bære de Omstændigheder, som de ved pligtidig Opfordrel bare forsøgtes. Den, der udelægger saadan Paastand, skal drage Ømbergs for, at der gives Sagføreren eller Rettergangshuldmægtigen foruden bestighed til at udtales sig om den.

§ 137.

Bestemmelser i foregaaende Paragraaf er også anvendelig paa Dommere i underordnede Instanser, naar Hovedbagen inbringes for højere Ret, dog saaledes at den Dommer, over hvem Paastanden ages nedlagt, skal underrettes herom, samtidigt med at Ankeskriftet tilfølles Modparten. Dommeren er da berettiget til at give Mode for den højere Ret og fremvise sit Forvar. I tilfælde af Besværing er det tilstrækkeligt, at Paastanden over Dommeren optages i Besværingskriftet eller i den tilføjet i Rettsbogen, der træder i Stedet for dette (§ 321).

§ 138.

En Udlænding er, naar han optræder som Sagfører og den af Sagfogte fremsættet Fortællende derom i det i § 163 nævnte Rettsmode, pligtig til inden en af Reetten bestemt Krist at fylle en efter dens Skjøn påhænde Siffrerhæd for de Procesomstændigheder, som det kan blive pålagt ham at tilsvare Sagfogte. Over Reetens Afgjørelse i denne Henseende kan der finde Besværing Sted.

Kapitel XI.

Om Meddelelse af fri Proces.

§ 139.

Fri Proces kan meddeles, naar
1) den Paagjældendes Hertæning er saadan,
at han ikke uden at have det Nødvendige
til sin og Familiens Underholdning eller til
Societetens af sin Størkegårdstift kan af-
holde de med Sagene Udførelse forbundne
Omstændigheder og Nægterier, hvorm i Al-